Ügyszám: 472/J/2007-11.

Balog Zoltán elnök úr részére

Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottság

a Magyar Köztársaság Országgyűlése

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

Külföldi tartózkodásom miatt sajnos nem lehetek jelen a döntéselőkészítéshez szükséges adatok hozzáférhetőségének biztosításáról szóló T/3029. számú törvényjavaslat bizottsági megvitatásán, ezért kérem, engedje meg, hogy az alábbiakban írásban ismertessem álláspontomat a nevezett törvényjavaslatról.

A törvénytervezet előkészítéséért felelős pénzügyminiszter már a közigazgatási egyeztetést megelőzően felkért észrevételeim és javaslataim közlésére. Az ügyben több fordulós egyeztetés történt, a tervezetek írásos véleményezésén túl több személyes konzultációval. A közigazgatási koordináció során az IRM szakértői is részt vettek a megbeszéléseken.

Az ügyben képviselt álláspontom kezdettől az volt, hogy az adatkezelés célja alkotmányosan elfogadható, de a személyes adatok felhasználása erős adatvédelmi garanciákat igényel.

A tervezett szabályozás első szövegváltozata úgy kívánta megszüntetni a feldolgozandó adatok személyes jellegét, hogy a személyazonosító adatokat informatikai módszerrel egy úgynevezett hash-kóddal helyettesítik, amelyet a személyazonosító adatok egy részéből képeznek és amelyből az eredeti személyazonosító adatok nem állíthatók vissza. Álláspontom szerint ez az informatikai módszer nem tekinthető végleges anonimizálásnak, ugyanis a kiinduló adatállomány és a hash kódot előállító függvény ismeretében a feldolgozott adatok és az érintett személy közötti kapcsolat helyreállítható, azaz az adatok újra megszemélyesíthetők.

A tervezet igen sokféle, közelebbről meg nem határozott fajtájú személyes adat feldolgozására kíván lehetőséget biztosítani, következésképp a nem végleges anonimizálás, illetve a feldolgozott adatok illetéktelen kézbe kerülése előre nem látható mértékű, de feltehetőleg súlyos adatvédelmi jogsérelmet okozhat, ezért a törvénytervezet előkészítése során olyan módosításokat és kiegészítéseket javasoltam, amelyekkel az esetleges jogsérelmek megelőzhetők:

- A hash kódot képző függvény adatfeldolgozásonként egyedi legyen, ez ugyanis kizárja az eltérő célú adatfeldolgozásokban keletkezett adatállományok összekapcsolását.

- A hash kódot képző függvényhez külső szerv ne férhessen hozzá és azt az adatfeldolgozás után töröljék.

- A fentiekből következik, hogy hash kód képzést és az anonimizált adatállományok összekapcsolását olyan szervnek kell végeznie, amely nem azonos az adatkérővel, illetve az adatforrásokkal.

- Ne lehessen olyan leválogatást kérni, amely egyébként is „megszemélyesíthető” adatokat eredményez. E javaslatunk nyomán került a tervezetbe két korlátozás: a legalább 100 fős leválogatási minta előírása, illetve a legfeljebb kistérség pontosságú címadat.

A javasolt módosításokat a törvénytervezet előkészítése során beépítették a normaszövegbe, amely véleményem szerint koncepcionálisan elfogadható. Kisebb pontatlanság azonban

található a tervezetben, például az 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint a hash kód képzés „konkrét módszere tartalmazzon egyedi, véletlenszerűen megállapított elemet”. Ez az előírás esetleg, kivételesen alkalmazható a törvényhozói céltól eltérően is. Mégsem tartok szükségesnek ezzel összefüggésben módosítást, mert ha esetleg jogalkalmazási problémák merülnek fel (aminek igen csekély a valószínűsége), azok az adatkezelés adatvédelmi biztosi ellenőrzése során feltárhatók és orvosolhatók.

A törvényjavaslat kis mértékben eltér az utolsó, általam véleményezett szövegváltozattól, azonban a módosítások adatvédelmi szempontból elfogadhatók, ezért azokat nem kifogásolom.

Budapest, 2007. május

Dr. Péterfalvi Attila